

Lieta C-30/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 12. janvāris

Iesniedzējtiesa:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 20. decembris

Pieteicēja pamatlietā:

DV

Atbildētājs pamatlietā:

*Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen
institut – Veliko Tarnovo*

Pamatlietas priekšmets

Bulgārijas valstspiederīgās pieteikums par *Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut* (Valsts sociālā nodrošinājuma institūta reģionālās nodaļas direktors) lēmumu noraidīt viņas sūdzību par lēmumu, ar kuru viņai atteikts piešķirt finansiālu bezdarbnieka pabalstu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un tiesiskais pamats

Līguma par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas otrās daļas III sadaļas interpretācija

Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta trešā daļa

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Līguma par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas 30. panta 2. punkts kopsakarā ar tā 30. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka uz otrajā normā minētajām personām personīgi attiecas līguma 31. panta 1. punkts, ja viņas visā pārejas periodā bez pārtraukuma bija kādas dalībvalsts valstspiederīgie un vienlaikus attiecībā uz tām bija piemērojami Apvienotās Karalistes tiesību akti, vai tomēr tā ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz līguma 30. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām personām 31. panta 1. punkts ir piemērojams tikai tikmēr, kamēr tās pārejas perioda beigās un/vai pēc tā beigām strādā Apvienotajā Karalistē kā nodarbinātas personas?

2) Vai līguma 30. panta 2. punkts kopsakarā ar tā 30. panta 1. punkta c) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka uz otrajā tiesību normā minētajām personām attiecas līguma 31. panta 1. punkts, ja viņas kā Savienības pilsoņi visā pārejas periodā bez pārtraukuma ir dzīvojušas Apvienotajā Karalistē un vienlaikus visā pārejas periodā līdz tā beigām attiecībā uz viņām ir bijuši piemērojami vienas vienīgas dalībvalsts tiesību akti, vai tomēr tas ir jāinterpretē tādējādi, ka uz 30. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām personām neattiecas 31. panta 1. punkts, ja viņas pēc pārejas perioda beigām vairs nedzīvo Apvienotajā Karalistē?

3) Ja no līguma 30. panta 2. punkta – kopsakarā ar tā 30. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu – interpretācijas izriet, ka šīs tiesību normas pamatlietas faktiskajos apstākļos nav piemērojamas, jo Savienības pilsonis pēc pārejas perioda beigām ir atstājis dzīvesvietu, vai tad līguma 30. panta 4. punkts kopsakarā ar tā 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka uz personu, kas dzīvo vai strādā uzņēmumā valstī vai darba vietas valstī, vairs neattiecas līguma 30. panta 1. punkts, ja ir izbeigtas viņas darba tiesiskās attiecības (kā darba ņēmējam) un līdz ar to viņa ir zaudējusi uzturēšanās tiesības un pēc pārejas perioda beigām ir atstājusi attiecīgi darba vietas valsti vai uzņēmējo valsti, vai tomēr tie ir jāinterpretē tādējādi, ka 30. panta 4. punktā noteiktais ierobežojums attiecas uz uzturēšanās tiesībām un nodarbinātības tiesībām, kas tika īstenotas pēc pārejas perioda beigām, un nav nozīmīgi tas, kad šīs tiesības tika izbeigtas, ja pēc pārejas perioda beigām tās vēl pastāvēja?

Eiropas Savienības tiesību normas un judikatūra

Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas: 2. panta e) punkts, 30. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts, kā arī 2. un 3. punkts, 31. panta 1. punkta pirmais teikums un 2. punkts, 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts un 161. panta 1. punkts

2. panta e) punkts: ““pārejas periods” ir 126. pantā paredzētais periods”.

30. panta 1. punkta a) apakšpunkts: “Šo sadaļu piemēro šādām personām: a) Savienības pilsoņi, uz kuriem pārejas perioda beigās attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;”

30. panta 1. punkta c) apakšpunkts: “Šo sadaļu piemēro šādām personām: c) Savienības pilsoņi, kuri pārejas perioda beigās uzturas Apvienotajā Karalistē un uz kuriem attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;”

30. panta 2. punkts: “Noteikumi uz 1. punktā minētajām personām attiecas tikmēr, kamēr tās bez pārtraukuma ir kādā no situācijām, kuras paredzētas minētajā punktā un kurās vienlaikus iesaistīta gan kāda dalībvalsts, gan Apvienotā Karaliste.”

30. panta 3. punkts: “Šo sadaļu piemēro arī personām, uz kurām neattiecas vai vairs neattiecas šā panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts, bet uz kurām attiecas šā līguma 10. pants, kā arī uz to ģimenes locekļiem un apgādību zaudējušām personām.”

31. panta 1. punkta pirmais teikums: “Personām, uz kurām attiecas šī sadaļa, ir piemērojami noteikumi un mērķi, kas noteikti LESD 48. pantā, Regulā (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 987/2009”.

31. panta 2. punkts: “Atkāpjoties no šā līguma 9. panta, šīs sadaļas vajadzībām ir piemērojamas Regulas (EK) Nr. 883/2004 1. pantā sniegtās definīcijas.”

32. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts: “Šādās situācijās šajā pantā noteiktajā apjomā, ciktāl tās attiecas uz personām, uz kurām neattiecas vai vairs neattiecas 30. pants, piemēro šādus noteikumus: atsaucoties uz apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai uzturēšanās periodiem un summējot tos, ieskaitot tiesības un pienākumus, kas izriet no šiem periodiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004, šī sadaļa attiecas uz šādām personām: i) Savienības pilsoņi, kā arī bezvalstnieki un bēgļi, kas uzturas kādā dalībvalstī, un trešo valstu valstspiederīgie, kuri atbilst Regulas (EK) Nr. 859/2003 nosacījumiem un uz kuriem līdz pārejas perioda beigām attiecās Apvienotās Karalistes tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;”

161. panta 1. punkts: “Ja dalībvalsts tiesa iesniedz Eiropas Savienības Tiesā jautājumu par šā līguma interpretāciju, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu, valsts tiesas vai tribunāla nolēmumu, kas ietver šo jautājumu, paziņo Apvienotajai Karalistei.”

Valsts tiesību normas

Kodeks za sotsialnoto osiguryavane (Sociālā nodrošinājuma kodekss, Bulgārija), vairākkārt grozīts un papildināts, redakcijā, kas publicēta 2021. gada 16. septembra DV Nr. 77 (turpmāk tekstā – “KSO”):

54.a panta 1. punkts: “Tiesības uz bezdarbnieka pabalstu ir ikvienai personai, par kuru obligātās apdrošināšanas iemaksas fondā “Bezdarbs” ir veiktas vismaz 12 no pēdējiem 18 mēnešiem pirms apdrošināšanas pārtraukšanas un kura kā bezdarbnieks ir reģistrējusies Nodarbinātības aģentūrā ; kura Bulgārijas Republikā nav ieguvusi tiesības uz pensiju par apdrošināšanas periodiem un vecuma pensiju vai tiesības uz vecuma pensiju citā valstī; kura nesāņem pensiju par apdrošināšanas periodiem un vecuma pensiju samazinātā apmērā atbilstoši 68.a pantam vai aroda pensiju atbilstoši 168. pantam un neveic darbu, uz kuru saskaņā ar šo kodeksu vai citas valsts tiesību aktiem attiecas obligātā apdrošināšana, izņemot ikvienu personu, kas minēta Kodeks na truda (Bulgārijas Darba kodekss) 114.a panta 1. punktā.”

117. panta 1. punkta 2. apakšpunkta b) punkts: “Sūdzības par bezdarbnieka pabalsta atteikumu, nepareizu aprēķināšanu, grozīšanu vai pārtraukšanu iesniedz Natsionalen osiguritelen insitut atbildīgās reģionālās nodaļas vadītājam.”

119. pants: “Ikvienu administratīvās tiesas nolēmumu, izņemot nolēmumu par pieteikumu attiecībā uz aktu, kas pieņemts, pamatojoties uz 117. panta 1. punkta 1. apakšpunktu un 2. apakšpunkta b) punktu vai e) punktu – par summu līdz 1000 levām (BGN), kā arī f) vai g) punktu, var pārsūdzēt kasācijas kārtībā atbilstoši Administrativnoprotsesualen kodeks (Administratīvā procesa kodekss, Bulgārija) noteikumiem.”

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Kā liecina lietas materiāli, pieteicēja ir Bulgārijas valstspiederīgā. Viņa bija nodarbināta pie darba devējiem, kuriem juridiskā adrese ir Apvienotajā Karalistē, proti, šādi: a) no 2014. gada 1. decembra līdz 2016. gada 16. jūlijam viņa bija nodarbināta pie darba devēja *Mimosa Health Care GL*; b) no 2016. gada 16. jūlija līdz 2018. gada 24. decembrim viņa bija nodarbināta pie darba devēja *Wellburn Care Homes Ltd*; c) no 2018. gada 20. septembra līdz 2020. gada 2. februārim viņa bija nodarbināta pie darba devēja *Lfcal Care Force LLP* un d) no 2020. gada 3. februāra līdz 2021. gada 29. martam viņa bija nodarbināta pie darba devēja *NHS YORK Teaching Hospital*.
- 2 2021. gada 2. aprīlī pieteicēja, kļuvusi bezdarbiece, iesniedza pieteikumu bezdarbnieka pabalsta saņemšanai atbilstoši valsts KSO. Savā pieteikumā pieteicēja norādīja, ka viņas tiesiskās attiecības ar darba devēju *NHS YORK Teaching Hospital* 2021. gada 29. martā beidzās tādēļ, ka beidzās viņas uz noteiktu laiku noslēgtais darba līgums. Papildus citiem nozīmīgiem apstākļiem viņa norādīja arī to, ka nevienā citā valstī viņa nav ieguvusi tiesības uz vecuma

pensiju. Pieteikumam bija pievienots dokuments par darba līguma izbeigšanu 2021. gada 29. martā. Ar 2021. gada 5. aprīļa lēmumu iestāde, kurā bija iesniegts šis pieteikums, pamatojoties uz KSO 54.d panta 4. punktu, apturēja administratīvo procesu, proti, bezdarbnieka pabalsta piešķiršanu. Kā pamatojumu tā norādīja, ka ir nepieciešami pierādījumi par uzrādītajiem apdrošināšanas periodiem saistībā ar nodarbinātību Apvienotajā Karalistē.

- 3 Nākamajā dienā, 2021. gada 6. aprīlī, šī iestāde nosūtīja pieteicējai vēstuli, kurā tā pieprasīja iesniegt šādus trīs dokumentus: iesniegumu apdrošināšanas periodu un ienākumu apliecināšanai citā dalībvalstī, veidlapu CA3916 atbilstoši Lielbritānijas kompetentās iestādes prasībām un deklarāciju par dzīvesvietu saistībā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 65. panta 2. punkta piemērošanu.
- 4 Šie dokumenti tika iesniegti kopā ar citiem dokumentiem, kurus bija izdevis pēdējais darba devējs, pie kura pieteicēja bija nodarbināta Lielbritānijā. Tie apliecina iepriekš 1. punktā minētos apstākļus. Tika uzsākta sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniska apmaiņa starp Bulgāriju un Apvienoto Karalisti saistībā ar viņas apdrošināšanas dokumentiem un saņemtā atalgojuma apmēru.
- 5 Bezdarba apdrošināšanas iestāde 2021. gada 16. augustā pieņēma lēmumu par administratīvā procesa atsākšanu attiecībā uz pieteicējas pieteikumu un konstatēja, ka elektroniskajā apmaiņā saņemtajā strukturētajā elektroniskajā dokumentā iekļautie apdrošināšanas periodi Lielbritānijā un pēdējais periods no 2020. gada 3. februāra līdz 2021. gada 29. martam deva iespēju konstatēt datus, kas nepieciešami, lai pārbaudītu, vai pastāv tiesības uz bezdarbnieka pabalstu.
- 6 2021. gada 18. augustā Bulgārijas bezdarba apdrošināšanas iestāde pieņēma lēmumu par minēto pieteikumu. Atsaucoties uz KSO 54.g panta 1. punkta un 54.a panta 1. punkta normām, iestāde atteicās piešķirt viņas lūgto bezdarbnieka pabalstu. Konkrēti, ar tādu pamatojumu, ka pieteicējai bija apdrošināšanas periodi Lielbritānijā – no 2014. gada 8. decembra līdz 2021. gada 29. martam –, bet pēc tam viņai nebija “Bulgārijas” apdrošināšanas periodu. Līguma par izstāšanos 30. pants neesot piemērojams, jo pieteicēja, atgrieždamās Bulgārijā, esot pārtraukusi pārrobežu situāciju, kurā viņa atradās 2020. gada 31. decembrī, un līdz ar to nav tā, ka viņas stāvoklis vienlaikus attiektos uz kādu dalībvalsti un Apvienoto Karalisti. Turklāt tika norādīts, ka attiecībā uz tiesību uz sociālajiem pabalstiem iegūšanu, kuru pārbaude tiek veikta, piemērojot valsts tiesību aktus, līguma 32. pants reglamentējot tikai to apdrošināšanas periodu summēšanu, kas tika iegūti pirms un pēc 2020. gada 31. decembra. Būtībā pieteicēja Bulgārijā nebija veikusi darbu, kura izbeigšanas gadījumā būtu jāpārbauda, vai tas atbilst Bulgārijas likuma, kas reglamentē tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, prasībām.
- 7 2021. gada 7. septembrī pieteicēja atbildētājam pamatlietā KSO paredzētajā kārtībā iesniedza sūdzību par minēto lēmumu ar tādu pamatojumu, ka līguma 30. pants reglamentē tādus gadījumus kā viņējais. Savā sūdzībā viņa citastarp norādīja, ka viņa ir Savienības pilsoņe, uz kuru pārejas perioda beigās attiecas

Lielbritānijas tiesību akti, un ka ir piemērojama 2019. gada 25. marta Regula (ES) Nr. 2019/500. Pēc sūdzības saņemšanas atbildētājs pieņēma lēmumu, kas ir pamatlietas priekšmets.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 8 Pieteicēja gan savā sūdzībā, gan tiesā apgalvo, ka atbildētājs esot nepareizi interpretējis līgumu. Tā 30. pants tieši reglamentējot tādus gadījumus kā viņējais, jo, atgriežoties Bulgārijā, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts, viņa bija radījusi pārrobežu situāciju, kuru reglamentējot līguma normas. Viņa esot Savienības pilsoņe, uz kuru pārejas perioda beigās attiecoties Apvienotās Karalistes tiesību akti. Ja viņa būtu turpinājusi strādāt Apvienotajā Karalistē, viņas situācija nebūtu bijusi pārrobežu, jo gan uz paveikto darbu, gan uz tiesībām saņemt bezdarbnieka pabalstu attiektos Apvienotās Karalistes tiesību akti. Tieši šā iemesla dēļ Apvienotās Karalistes attiecīgās iestādes esot izdevušas viņas pieteikumam pievienoto dokumentu, lai pierādītu faktus un apstākļus saistībā ar bezdarbnieka pabalstu.
- 9 Pārsūdzētajā lēmumā atbildētājs konstatēja, ka saskaņā ar KSO 54.a panta 2. punkta 4. apakšpunktu, pamatojoties uz starptautisku līgumu, kuram pievienojusies arī Bulgārija, vai, pamatojoties uz Eiropas regulām par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, par apdrošināšanas periodiem esot jāatzīst arī periodi, kas tiktu atzīti uz citas dalībvalsts tiesību aktu pamata. Atbilstoši tam tika konstatēts, ka Bulgārijai principā esot jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) (pārskatāmības labad turpmāk tekstā – “Regula”), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 883/2004 (pārskatāmības labad turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”). Balstoties uz šo konstatējumu, atbildētājs uzskatīja, ka principā ir piemērojama Regulas 11. panta 3. punkta a) apakšpunktā ietvertā tiesību kolīziju norma un ka izņēmumi no tās ir paredzēti 65. panta 2. punktā. Tā kā no 2020. gada 31. janvāra Apvienotā Karaliste vairs nebija dalībvalsts, pēc pārejas perioda beigām (pēc 2020. gada 31. decembra) esot piemērojams līgums. Ņemot vērā izvirzīto prasījuma tiesību būtību, personīgā piemērošanas joma esot tā, kas noteikta 30. panta normās, un šajā ziņā saskaņā ar tiesību normas sistēmu esot identificētas sešas personu grupas. Pamatošanai atbildētājs norāda, ka uz pieteicēju, ja viņas pēdējie nodarbinātības periodi (pret ko nav iebilsts) bija Apvienotajā Karalistē no 2020. gada 3. februāra līdz 2021. gada 29. martam, attiecas līguma 30. panta 1. punkta 3. apakšpunkta piemērojamības pazīmes. Tomēr šo tiesību normu varot piemērot vienīgi tad, ja ir ievērots 2. punkts. Tādēļ pārrobežu situācija pastāvēt vienīgi tad, ja kādas dalībvalsts valstspiederīgais strādā citā dalībvalstī. Tā kā pieteicējas darba tiesiskās attiecības tika izbeigtas 2021. gada 29. martā, pārrobežu situācija tika pārtraukta 2021. gada 30. martā, un līdz ar to pieteicēja neesot persona līguma 30. panta 1. punkta izpratnē. Tādēļ uz pieteicēju neattiecoties Regulas 61. un nākamā pantu normas. Tomēr līguma 32. pants aptverot īpašas situācijas, kas attiecas uz personām, uz kurām neattiecas

vai vairs neattiecas līguma 30. panta 1. punkts. Šīm personām esot piemērojams ir tikai princips, ka tiesību uz pabalstiem iegūšanas vajadzībām tiek summēti apdrošināšanas, nodarbinātības un citi periodi. Līdz ar to šo periodu summēšanas nolūkā atbilstoši Regulai esot jāņem vērā periodi pēc pārejas perioda beigām, turklāt attiecīgās personas esot Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kas būtībā esot personu grupas, kuras tiesības uz pabalstiem esot ieguvušas tikai līdz 2020. gada 31. decembrim vai pirms un pēc šīs dienas. Pārbaudot šo personu tiesības, esot jāpiemēro valsts tiesību akti, turklāt esot jāsummē nodarbinātības un apdrošināšanas periodi Apvienotajā Karalistē un periodi, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti. Tā kā šajā gadījumā apdrošināšanas periodu Bulgārijas tiesību aktu izpratnē trūkstot, tiesības uz bezdarbnieka pabalstu neesot atzīstamas un šāds pabalsts esot bijis jāatsaka. Faktiski atbildētājs, ņemot vērā viņa 2021. gada 31. augusta pieteicējam adresēto vēstuli, ir noliedzis savu kompetenci atzīt pieteicējas tiesības uz pabalstu un tās īstenot.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 10 Pamatlietā nav strīda par konstatētajiem faktiem. Iesniedzējtiesas aprakstītos faktiskos apstākļus apstiprina rīcībā esošie pierādījumi. Iesniedzējtiesai ir šaubas par atbildētāja veikto līguma tiesību normu interpretāciju. Tā kā iesniedzējtiesai strīds par pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu ir jāatrisina ar galīgu tiesas nolēmumu un tā kā, ņemot vērā LESD 267. panta trešās daļas nepārprotamo normu, tiesai nav šaubu par to, ka ir jālūdz attiecīgo līguma normu interpretācija. Saskaņā ar līguma 161. panta 1. punktu prejudiciālu jautājumu par šā līguma interpretāciju izskatīšana ietilpst Eiropas Savienības Tiesas kompetencē.
- 11 Iesniedzējtiesa uzskata, ka atbildētāja lēmuma tiesiskuma pārbaude ir tieši atkarīga no Regulā ietvertajām tiesību kolīziju normām (61.–65.a pants) un Īstenošanas regulas precizējošajām normām (tās 5. nodaļa), kā arī no to piemērojamības konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem atbilstoši līguma 31. panta 1. punktam vai attiecīgi no līguma 32. panta piemērojamības tikai periodu summēšanas nolūkā, turklāt šajā pārbaudē ir jāizskata arī jautājums par to, kurai iestādei ir piekritīga tiesību uz pabalstiem atzīšana.
- 12 Šajā kontekstā vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesai ir šaubas par līguma 30. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērojamību pieteicējas tiesiskajam stāvoklim. Šīs tiesību normas jēga, kā arī tās loģiskais vērtējums un tās iedarbība uz personām ļauj secināt, ka tā attiecas uz situācijām, kurās kumulatīvi ir izpildīti šādi nosacījumi: a) Savienības pilsonis, kas šīs tiesību normas piemērošanas brīdī uzturas Apvienotajā Karalistē; b) pārejas perioda beigās uz šo Savienības pilsoni attiecas nevis Apvienotās Karalistes tiesību akti, bet gan citas dalībvalsts tiesību akti; c) šis regulējums attiecas arī uz šīs personas ģimenes locekļiem. Šajā gadījumā no konstatētajiem faktiem izriet, ka vismaz pārejas perioda beigās uz pieteicēju attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti līguma 31. panta 2. punkta – kopsakarā ar Regulas 1. panta 1. punktu – izpratnē. Šajā kontekstā minētā tiesa uzskata, ka uz pieteicēju attiecas līguma 30. panta 1. punkta a) apakšpunkts. Šī

tiesību norma paredz, ka kumulatīvi ir izpildīti divi nosacījumi: a) attiecīgā persona šīs tiesību normas piemērošanas brīdī ir Savienības pilsonis un b) 126. pantā minētā pārejas perioda beigās uz šo Savienības pilsoni attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti. Neatkarīgi no tā, kura no šiem diviem apstākļiem ir izšķirošs pieteicējas tiesiskajam stāvoklim, atbildētājs acīmredzami interpretē tādējādi, ka to piemērojamība ir atkarīga no līguma 30. panta 2. punktā noteiktajām prasībām. Kā jau norādīts, atbildētājs uzskata, ka situācija, ko viņš nodēvējis par “pārrobežu” šīs tiesību normas izpratnē, pastāv vienīgi tad, ja attiecīgais dalībvalsts valstspiederīgais strādā citā dalībvalstī. Ja, pārtraucot šo nodarbinātību Apvienotajā Karalistē, šāda situācija nepastāv, pieteicēja vairs neietilpstot to personu kategorijā, uz kuru attiecas līguma 30. pantā minētie gadījumi, un līdz ar to 31. panta 1. punktā ietvertā atsauce uz viņu neattiecas. Iesniedzējtiesai ir šaubas par šādu atbildētāja interpretāciju. Kā jau norādīts, 30. panta 2. punktā ir paredzēts, ka 1. punktā minētās personas piemērošanas jomā ir iekļautas tikmēr, kamēr tās nepārtraukti atrodas kādā no minētajā punktā uzskaitītajām situācijām, kurās vienlaikus iesaistīta gan kāda dalībvalsts, gan Apvienotā Karaliste. Vārdu “kamēr” nevajadzētu interpretēt tādējādi, ka ar to tiesību normas piemērošanas joma tiek ierobežota, to attiecinot tikai uz tādas situācijas ilgumu, kurā nodarbināta persona, kas ir citas dalībvalsts valstspiederīgā, veic darbu Apvienotajā Karalistē. Drīzāk šīs tiesību normas jēga un mērķis, kā arī tās teleoloģiskā interpretācija ļauj secināt, ka 30. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās personas ietilpst šīs tiesību normas personīgajā piemērošanas jomā, ja viņas visā līguma 126. pantā paredzētajā pārejas periodā vienlaikus ir gan Savienības pilsoņi, gan uz viņām attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti, turklāt ja šie nosacījumi šajā laikposmā nemainās, un viena no šiem nosacījumiem vēlāka maiņa līguma 30. panta 1. punkta personīgo piemērošanas jomu neietekmē.

- 13 Tomēr šķiet iespējams, ka tiesību normā ar vārdu “kamēr” ir domāts laiks, kurā ar to izpaužas tiesību kolīzijas iedarbība. Situācija būtu analogiska, pat ja, kā uzskata atbildētājs, pieteicējas tiesiskais stāvoklis būtu subsumējams līguma 30. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajam nosacījumam. Līguma gramatiskā interpretācija un tā mērķis ļauj secināt, ka uz 1. punkta c) apakšpunktā minētajām personām tiesību norma personīgi attiecas visā līguma darbības pārejas periodā, ja visā pārejas periodā viņas ir un paliek Savienības pilsoņi, kuru dzīvesvieta ir Apvienotajā Karalistē un uz kurām vienlaikus visā šajā periodā attiecas tikai vienas un tās pašas dalībvalsts tiesību akti. Tomēr ir iespējams šo tiesību normu interpretēt tādējādi, ka vārds “kamēr” paredz, ka 31. panta 1. punkta personīgā piemērošanas joma ir spēkā tikai līdz brīdim, līdz kuram kumulatīvi pastāv 1. punkta c) apakšpunktā minētie nosacījumi, t.i., kamēr persona ir Savienības pilsonis, kas dzīvo Apvienotajā Karalistē kā nodarbināta persona un uz kuru vienlaikus attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti. Iepriekš minēto iemeslu dēļ iesniedzējtiesa uzskata, ka Eiropas Savienības Tiesa var sniegt lietderīgu līguma 30. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta – kopsakarā ar 2. punktu – interpretāciju.

- 14 Papildus jau izklāstītajam iesniedzējtiesai ir nepieciešama līguma 30. panta 3. un 4. punkta interpretācija, ņemot vērā to eventuālo piemērojamību pamatlietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem. Ir jānorāda, ka atbildētājs nav izteicies par tā hipotētisko un/vai ekskluzīvo piemērojamību, lai gan tas būtībā ir subsidiārs. Līguma 30. panta 3. punktā ir noteikts, ka, lai gan uz personu neattiecas 1. punkta a)–e) apakšpunkts, līgums attiecas arī uz viņu, ja uz personu attiecas 10. pants (šajā gadījumā, ņemot vērā faktiskos apstākļus, šķiet piemērojams 1. punkta a) apakšpunkts). Saskaņā ar 30. panta 4. punktu uz 3. punktā minētajām personām līgums attiecas tikai tik ilgi, kamēr tām ir tiesības uzturēties uzņemošajā valstī atbilstoši šā līguma 13. pantam vai tiesības strādāt atbilstoši 24. vai 25. pantam. Tātad, ja būtu secināms, ka līguma 30. panta 3. punkts ir piemērojams, iesniedzējtiesai būtu noderīga piemērošanas jomas interpretācija arī kopsakarā ar 4. punktu. Pirmšķietami jēga un mērķis liecina par to, ka, pēc tam, kad ir izbeigtas personas (darba ņēmēja) darba tiesiskās attiecības Apvienotajā Karalistē un šī persona (Savienības pilsonis) ir atstājusi Apvienoto Karalisti, līguma 30. panta 3. punkts uz to vairs neattiecas, jo, ņemot vērā 4. punktā minēto nosacījumu, viņa ir zaudējusi uzturēšanās tiesības dalībvalstī, jo vienīgais iemesls uzturēties šajā dalībvalstī bija tajā veiktais darbs. Tomēr pieņemami šķiet arī tas, ka 4. punktā paredzētais ierobežojums attiecas uz uzturēšanās tiesībām un tiesībām uz darbu, kas tika īstenotas pēc pārejas perioda beigām, neatkarīgi no tā, cik ilgi šīs tiesības tika īstenotas vai tika izmantotas, jo persona katrā ziņā turpināja strādāt un bija tiesīga noteiktu laiku pēc pārejas perioda beigām uzturēties uzņemošajā valstī, un šajā laikā uz to attiecās 31. panta 1. punkts. Šo iemeslu dēļ iesniedzējtiesai sniegtas Eiropas Savienības Tiesas sniegtas norādes par minēto tiesību normu interpretāciju būtu noderīgas lietas izlemšanā.
- 15 Visbeidzot, vēl ir jānorāda, ka jāņem vērā apstāklis, ka, tā kā pieteicējai nebija aizvietojošu ienākumu, kas varētu kompensēt to ienākumu zaudējumu, kurus viņa guva, strādājot Apvienotajā Karalistē kā nodarbināta persona, kā arī, ņemot vērā iespējamo nepieciešamību izvirzīt tiesības uz pabalstiem Apvienotajā Karalistē noteiktajā termiņā un atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem, iesniedzējtiesai ir pienākums lūgt Tiesas priekšsēdētāju sākt Tiesas Reglamenta 105. pantā paredzēto prejudiciālā nolēmuma tiesvedību.